

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/89/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010122
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3220010122.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. januára 2022 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou a obžalovaného

U. W.,

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom W. nad W., P. XXXX/X, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/37/2020 zo dňa 30.08.2021 a takto jednomyseľne

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný U. W.

uznáva za vinného, že

dňa 12.09.2019 v čase o 15:10 hod. jazdil na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Touran ev.č. W po ulici F. v W. nad W., kde na križovatke pri odbočovaní vľavo na ulicu S. nedal prednosť v jazde protiidúcemu motocyklu značky T. P. ev.č. F ktorého majiteľom je poškodený P. P., nar. XX.XX.XXXX a ktorý riadil poškodený P. P., nar. XX.XX.XXXX, v dôsledku čoho došlo k zrážke pravej prednej časti vozidla a prednej časti motocykla, pri ktorej poškodený P. P. starší utrpel zlomeninu ľavej ihlice bez posunu úlomkov, pomliaždenie ľavého stehna ťažkého stupňa s čiastočným roztrhnutím štvorhlavého stehnového svalu, odreninu ľavého predkolenia, pomliaždenie brušnej steny, v dôsledku ktorých zranení bol obmedzený na obvyklom spôsobe života po dobu 6 až 8 týždňov tým, že pri chôdzi musel používať barle, nemohol vykonávať svoju živnosť, fyzickú prácu, šport, ani práce v domácnosti, pričom porušil ustanovenie § 19 ods. 4 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov,

teda

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

čím spáchal

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák.

Za to sa odsudzuje

podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. j), l), 38 ods. 3 a 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výške 2.000 (dvetisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. j), l) a 38 ods. 3 Tr. zák. sa mu ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodení:

- P. P., nar. XX.XX.XXXX v W. nad W., trvale bytom F. XXX, a
- P. P., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom F. XXX odkazujú s uplatnenými nárokmi na náhradu škody na civilný proces,

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný U. W. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., pretože dňa 12.09.2019 v čase o 15:10 hod. jazdil na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Touran ev.č. W po ulici F. v W. nad W., kde na križovatke pri odbočovaní vľavo na ulicu S. nedal prednosť v jazde protiidúcemu motocyklu značky T. P. ev.č. F ktorý riadil poškodený P. P. starší, v dôsledku čoho došlo k zrážke pravej prednej časti vozidla a prednej časti motocykla, pri ktorej poškodený P. P. starší utrpel zlomeninu ľavej ihlice bez posunu úlomkov, pomliaždenie ľavého stehna ťažkého stupňa s čiastočným roztrhnutím štvorhlavého stehnového svalu, odreninu ľavého predkolenia, pomliaždenie brušnej steny v dôsledku ktorých zranení bol obmedzený na obvyklom spôsobe života po dobu 6 až 8 týždňov tým, že pri chôdzi musel používať barle, nemohol vykonávať svoju živnosť, fyzickú prácu, šport, ani práce v domácnosti, pričom obvinený porušil ustanovenie § 19 odsek 4 s poukazom na § 137 odsek 2 písmeno c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, alkohol u obvineného zistený nebol.

Bol za to odsúdený podľa § 158 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l) a 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a) a 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l) a 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 18 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený P. P., nar. XX.XX.XXXX, odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

F. § 288 ods. X Tr. por. bol poškodený P. P., nar. XX.XX.XXXX, odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, keď v zákonnej lehote podali voči nemu odvolania prokurátor i obžalovaný. Prokurátor odvolanie zhlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení napadnutého rozsudku.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s výrokom o vine, ktorý nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, ako aj s výrokom o treste, ktorý považuje za neprimerane mierny. Poukázal na to, že súd prvého stupňa zmenil právnu kvalifikáciu skutku oproti obžalobe, v ktorej bol tento skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. So zmenou právnej kvalifikácie skutku len na prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. nesúhlasí, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný spôsobil poškodenému P. P. staršiemu (ďalej len „poškodený“) z neobstaranosti ťažkú ujmu na zdraví. Nestotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že by zo znaleckého posudku nevyplývalo, že by poškodený v dôsledku zranení, ktoré utrpel pri dopravnej nehode, bol obmedzený v obvyklom spôsobe života po dobu 42 kalendárnych dní závažným spôsobom. Znalec síce

nepoužil termín „závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života“, ako to vyplýva z ustanovenia § 123 ods. 4 Tr. zák., avšak z popisu obmedzení poškodeného počas liečby jeho zranení vyplýva, že mu bola po dobu 6 týždňov na ľavú dolnú končatinu priložená sadrová fixácia, pričom mal výrazné bolesti tejto končatiny, a podľa jeho výpovede mal 2 mesiace bolesti chrbtice, ležal s plnou opaterou, bol odkázaný na pomoc ošetrovateľky a nevedel sa samostatne pohybovať. Vzhľadom k uvedenému považuje aj uložený trest za neprimerane mierny, nakoľko obžalovanému mal byť ukladaný trest odňatia slobody podľa trestnej sadzby uvedenej v ustanovení § 157 ods. 2 Tr. zák., t.j. 1 až 5 rokov, a to aj s poukazom na následok spáchania činu. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine a treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l) a 38 ods. 3 Tr. zák. uloží obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej (upravenej) trestnej sadzby s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že obidva uložené tresty považuje za neprimerane prísne. Poukázal pritom na tresty, ktoré mu súd prvého stupňa uložil v trestnom rozkaze, voči ktorému ale podal prokurátor odpor, s tým, že napriek tomu, že jeho konanie súd prvého stupňa posúdil miernejšie ako obžaloba, neuložil mu peňažný trest, ale trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom, a uložil mu aj prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, čo považuje za neobvyklé. Ďalej odôvodnil neprimeranú prísnosť uložených trestov tým, že súd prvého stupňa mu síce priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., avšak mu mal priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže sa k spáchaniu skutku priznal a tento oľutoval. Navyiac urobil ešte aj všetky potrebné kroky, aby bola obidvom poškodeným z jeho povinného zmluvného poistenia uhradená spôsobená škoda. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o trestoch a aby mu sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil peňažný trest pri dolnej hranici trestnej sadzby a tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 1 rok.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor tak, že s jeho odvolacími námietkami nesúhlasí a v plnom rozsahu zotrváva na dôvodoch svojho odvolania. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní:

- prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry sa pridrižovala písomných návrhov podriadeného prokurátora, ktorý modifikovala v tom smere, aby odvolací súd uznal obžalovaného za vinného na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku, avšak pri použití právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe;
- obžalovaný sa pridrižoval svojho písomného návrhu, ktorý modifikoval v tom smere, aby mu bol uložený peňažný trest s náhradným trestom odňatia slobody, ako aj trest zákaz činnosti, to všetko na samých spodných hraniciach trestných sadzieb; zároveň navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por., pretože nebola preukázaná objektívna dĺžka trvania obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodeného, ktorá by podporovala právnu kvalifikáciu uvedenú v obžalobe.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, pričom dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa trpí vadami v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. por., keď odvolania prokurátora a obžalovaného sú len čiastočne dôvodné, a v prípade prokurátora len čo do výroku o vine.

Odvolací súd tiež zistil, že nové rozhodnutie vo veci bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku inak správne zistený, a preto v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám týmto rozsudkom.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní či súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytýkaná žiadna chyba a ani odvolací súd nezistil sám také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K výroku o vine ***

V rámci svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok vo výroku o vine trpí vadami v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože skutkové zistenia súdu prvého stupňa konštatované vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú neúplné (bolo potrebné doplniť skutkovú vetu) a súd prvého stupňa sa taktiež nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o vine obžalovaného.

Súd prvého stupňa síce vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy pre rozhodnutie o obžalobe prokurátora, ale tieto nevyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., teda podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom a najmä logickom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, kto ich obstaral.

Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že podľa výsledkov vykonaného dokazovania na súde prvého stupňa nebolo najmenších pochybností o tom, že obžalovaný dňa 12.09.2019 v čase o 15:10 hod. jazdil na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Touran ev.č. W po ulici F. v W. nad W., kde na križovatke pri odbočovaní vľavo na ulicu S. z nedbanlivosti nedal prednosť v jazde protiidúcemu motocyklu značky Ducati Monster ev.č. F ktorý riadil poškodený P. P. starší (nar. XX.XX.XXXX), v dôsledku čoho došlo k zrážke pravej prednej časti vozidla a prednej časti motocykla, pri ktorej poškodený utrpel zlomeninu ľavej ihlice bez posunu úlomkov, pomliaždenie ľavého stehna ťažkého stupňa s čiastočným roztrhnutím štvorhlavého stehnové-ho svalu, odreninu ľavého predkolenia a pomliaždenie brušnej steny, pričom obžalovaný takto porušil ustanovenie § 19 ods. 4 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Podstatnou otázkou pre rozhodnutie o vine bolo posúdenie, či konaním obžalovaného došlo u poškodeného k obmedzeniu v obvyklom spôsobe života závažným spôsobom. Tu odvolací súd uvádza, že takáto otázka je otázkou právnou, ktorú vo všeobecnosti nie je oprávnený riešiť znalec, ktorý nemôže robiť ani právne závery. Znalec nemôže teda určiť, kto spáchal konkrétny trestný čin. Tento záver môže urobiť na podklade výsledkov vykonaného dokazovania len súd. Platí, že aj znalecký posudok, i keď spravidla ide o významný dôkazný prostriedok, treba vyhodnocovať „ako každý iný dôkaz“, v súlade s vyššie uvedenou zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.).

Odvolací súd preto nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že zo znaleckého posudku mala vyplývať skutočnosť, že poškodený bol v dôsledku zranení spôsobených konaním obžalovaného obmedzený v obvyklom spôsobe života po dobu 42 kalendárnych dní závažným spôsobom, za čo nepovažoval napríklad ani používanie barlí.

Podľa § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zák. ťažkou ujmom na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je porucha zdravia trvajúca dlhší čas.

Podľa § 123 ods. 4 Tr. zák. poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Z výpovede poškodeného vyplynulo aj to, že po dopravnej nehode ležal na posteli 2 týždne a potom v období do 2 mesiacov od dopravnej nehody pri chôdzi používal barle, pričom počas tejto doby mal aj veľké bolesti.

Zo znaleckého posudku z odboru Zdravotníctvo a farmácia znalca MUDr. P. A. č. 04/2020 vyplynulo, že v dôsledku vyššie popísaných zranení, mechanizmus vzniku ktorých zodpovedá priebehu dopravnej nehody pri vysokej intenzite pôsobiaceho násillia (na stupnici 1-5 išlo o stupeň 4), bol poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života počas 6 až 8 týždňov (čo zodpovedalo liečbe jeho najzávažnejšieho zranenia - zlomenine ľavej ihlice pri nekomplikovanom priebehu liečenia) tým, že musel používať barle, zo začiatku aj bez dostupovania na ľavú nohu. Aj znalec konštatoval, že poškodený mal výrazné bolesti ľavej nohy, pričom bolestivé bolo najmä miesto zlomeniny.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd dospel k záveru, že práve spôsobenie zlomeniny ľavej ihlice poškodeného, liečenie a veľké bolesti s ňou spojené a používanie barlí pri chôdzi po dobu minimálne 6 týždňov (t.j. počas obdobia minimálne 42 kalendárnych dní) bez akýchkoľvek pochybností obsahovo napĺňa „pojem“ ťažkej ujmy na zdraví (ako poruchy zdravia trvajúcej dlhší čas), z čoho potom vyplýva správnosť odvolacej námietky prokurátora, že voči obžalovanému je potrebné vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť nie pre spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., pre ktorý bol uznaný za vinného napadnutým rozsudkom, ale pre spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., pretože nedanie prednosti v jazde v prejednávanom prípade je možné s určitosťou považovať za porušenie dôležitej povinnosti uloženej obžalovanému podľa zákona.

Súdom prvého stupňa uvádzané rozpory vo výpovedi poškodeného so skutočnosťami uvedenými v znaleckom posudku nie sú podľa názoru odvolacieho súdu tak významné, aby sponchybnovali vyššie uvedený právny názor ohľadom vzniknutého následku trestnej činnosti obžalovaného na zdraví poškodeného.

Pokiaľ ide o neúplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, odvolací súd v prvom rade uvádza, že súd prvého stupňa vykonal vo veci potrebné dokazovanie, avšak bolo jeho povinnosťou na základe jeho výsledkov doplniť skutkovú vetu aj o špecifikáciu obidvoch poškodených tak, aby bolo zrejmé, na základe čoho im bola (mala byť) spôsobená ujma trestnou činnosťou obžalovaného, voči ktorému si v konaní uplatnili nárok na náhradu škody.

Odvolací súd preto sám bez narušenia totožnosti skutku upravil skutkovú vetu, inak správne uvedenú v napadnutom rozsudku, o takú špecifikáciu, že majiteľom motocykla bol poškodený P. P., nar. XX.XX.XXXX, a tento motocykel v čase dopravnej nehody riadil poškodený P. P., nar. XX.XX.XXXX.

Tiež odvolací súd odstránil zo skutkovej vety ako nadbytočný jej „dôvetok“ v znení „alkohol u obvineného zistený nebol“, pretože tento nemá žiadnu trestnoprávnu relevanciu z pohľadu použitej právnej kvalifikácie konania obžalovaného.

*** K výrokom o trestoch ***

Podstata odvolaní prokurátora i obžalovaného spočívala v neprimeranosti uložených trestov, ktorú každý z nich odôvodňoval na základe iných skutočností, a prokurátor navyš aj v neprospech obžalovaného.

Preskúmaním výrokov o trestoch odvolací súd zistil, že výrok o treste odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom trpí vadou v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., nakoľko tento „primárny“ trest vyhodnotil odvolací súd najmä z pohľadu okolností prípadu, osoby obžalovaného a nedbanlivostnej formy spáchanej trestnej činnosti ako neprimerane prísny. Zároveň odvolací súd zistil ďalšiu vadu tohto výroku spočívajúcu v porušení ustanovenia Trestného zákona, pretože obžalovanému súd prvého stupňa mal priznať ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. - § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

V prípade odvolacích námietok prokurátora by sa tieto pre zmenu výroku o vine mohli sice ako dôvodné („sprísnila sa“ upravená trestná sadzba trestu odňatia slobody), avšak odvolací súd mal za to, že obžalovanému nie je z pohľadu zásad ukladania trestov potrebné ukladať prísny „primárny“ trest (odňatia slobody s podmieneným odkladom), aký mu uložil súd prvého stupňa aj pri použití miernejšej právnej kvalifikácie jeho konania.

V tomto smere odvolací súd zohľadnil v prospech obžalovaného a priznal mu aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (obžalovaný v odvolaní pritom nesprávne poukazoval na to, že súd prvého stupňa mu priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., ale nepriznal mu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.). Odvolací súd mal totiž za to, že ani predchádzajúce menej závažné priestupkové postihy obžalovaného na úseku cestnej premávky (týkajúce sa prekročenia najvyššie dovolenej rýchlosti jazdy v dňoch 28.03.2007 a 06.03.2013 a tiež posledný jeho priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 01.08.2019), v kontexte zistenia, že príčinou dopravnej nehody bola jeho nepozornosť, keď poškodeného prehladol, nie je potrebné „negatívne odzrkadliť“ v podobe nepriznania aj tejto poľahčujúcej okolnosti.

Obžalovaný sa vo svojom odvolaní domáhal uloženia „alternatívneho“ peňažného trestu, ktorý druh „primárneho“ trestu považoval odvolací súd v prejednávacom prípade ako schopný splniť svoj účel (§ 34 ods. 1 Tr. zák.), najmä vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Odvolací súd mal za to, že vzhľadom na povahu spáchaného prečinu, možnosť nápravy obžalovaného a s poukazom na jeho predchádzajúci spôsob života nie je potrebné pôsobiť na neho podmieneným trestom odňatia slobody.

Potom už výrazná prevaha poľahčujúcich okolností nad tými priťažujúcimi (2:0), ako aj zohľadnenie vyššie uvedených skutočností v spojitosti so zásadami ukladania trestov, viedli odvolací súd k záveru, že je potrebné obžalovanému uložiť peňažný trest vo výške 2.000,- Eur, ktorý považoval za primeraný, zákonný a tiež spravodlivý. Odvolací súd mal vzhľadom k vyjadreniu obžalovaného za to, že takýto peňažný trest bude schopný aj zaplatiť (§ 57 ods. 1 Tr. zák.).

Pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, odvolací súd ustanovil obžalovanému aj náhradný trest odňatia slobody na 5 mesiacov, ktorého výmeru považoval rovnako za primeranú (§ 57 ods. 3 Tr. zák.).

Nakoľko sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti v súvislosti s vedením motorového vozidla, odvolací súd mu taktiež uložil ako „sekundárny“ trest aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 18 mesiacov, ktorý (uložený už súdom prvého stupňa) považoval za primeraný aj napriek tomu, že obžalovanému vo výroku o tomto treste priznal aj už vyššie spomenutú ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák.

Napokon k odvolacej námietke obžalovaného, že v trestnom rozkaze mu súd prvého stupňa uložil miernejšie tresty, odvolací súd uvádza, že Trestný poriadok výslovne stanovuje, že pri prejednaní veci na hlavnom pojednávaní nie je súd viazaný výmerou trestu v trestnom rozkaze (§ 355 ods. 3).

*** K výrokom o náhrade škody ***

Žiadna procesná strana osobitne nepodala odvolanie voči výrokom o náhrade škody, a preto odvolací súd rozhodol o uplatnených nárokoch obidvoch poškodených v zhode s tým, ako o nich rozhodol už súd prvého stupňa, v plnej miere si osvojujúč dôvody pre takéto jeho rozhodnutie (§ 288 ods. 1 Tr. por.).

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol týmto rozsudkom o vine obžalovaného za prísnejší prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. s „miernymi úpravami“ skutkovej vety oproti podanej obžalobe i napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa (avšak bez narušenia totožnosti skutku) a uložil mu miernejší „alternatívny“ peňažný trest s náhradným trestom odňatia slobody pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, a to so zohľadnením aj ďalšej poľahčujúcej okolnosti na strane obžalovaného. Zároveň odvolací súd obžalovanému uložil aj „sekundárny“ trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu a obidvoch poškodených odkázal s ich uplatnenými nárokmi na náhradu škody na civilný proces tak, ako to urobil už súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.